Dosarul nr. 3-3709/2023
2-23182954-12-3-20122023

HOTĂRÂRE
În numele Legii

11 iunie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani
în componență:
Președintele ședinței, judecător Rodica Nicula
Grefier Olga Sușchevici

examinând în ședință de judecată publică, acțiunea de contencios administrativ înaintată de Mihail Mîrzenco împotriva Consiliului pentru Egalitate, terț Primăria ***** cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil,

c o n s t a t ă :

Argumentele reclamantului

La 20 decembrie 2023, reclamantul Mihail Mîrzenco, reprezentat de avocatul Alexandru Havrun, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului pentru Egalitate, terț Primăria satului ***** solicitând anularea integrală a deciziei Consiliului pentru Egalitate din 20 noiembrie 2023, pe cauza nr. 167/23 ca fiind ilegală, obligarea pârâtului să examineze plângerea reclamantului din data de 09 august 2023 privind constatarea existenței faptului de discriminare comis în privința sa de către Primăria satului *****, raionul *****.

A menționat că a depus la 09 august 2023 o cerere către Consiliul pentru Egalitate solicitând emiterea unei decizii prin care să fie constatată existența faptului de discriminare în privința sa în raport cu alți locuitori ai satului *****, raionul *****, comisă de către Primăria satului *****, reprezentată de primarul Ursachi Angela, cu privire la faptul folosirii de către Mihail Mîrzenco a terenului proprietate publică cu nr. cadastral *****, cu suprafața de 0,5251 ha, destinația - terenuri din intravilanul localităților, mod de folosință, cale de comunicație, sat *****, str. *****.

La 30 noiembrie 2023, reclamantul Mihail Mîrzenco a recepționat decizia Consiliului pentru Egalitate din 20 noiembrie 2023, pe cauza nr. 167/23.

A specificat că cu decizia Consiliului pentru Egalitate din 20 noiembrie 2023,

pe cauza nr. 167/23 nu este de acord din următoarele considerente.

Prin decizia nr. 4/2 din 22 martie 2019 Consiliul sătesc ***** a delimitat și stabilit hotarele la trei bunuri imobile inclusiv și terenul cu nr. cadastral ***** cu suprafața de 0, 5251 ha, având modul de folosință cale de comunicație, amplasat în s. *****, r. *****, str. *****, iar, ulterior, la data de 22 iulie 2019 terenul indicat a fost înregistrat în Registrul bunurilor imobile.

La efectuarea lucrărilor cadastrale de delimitare în mod selectiv cu stabilirea hotarelor, planurile geometrice și procesele-verbale ale terenului cu nr. cadastral *****, cu suprafața de 0,5251 ha, destinația - terenuri din intravilanul localităților, mod de folosință, cale de comunicație, s. *****, str. ***** s-au constatat unele devieri care au fost indicate în schița denumită ,,fragment" și informația cartografică.

Astfel, conform devierilor constatate s-a stabilit cu certitudine că o cale de comunicație ce s-a forma cu lățimea de 20 metri, ar intersecta terenurile deținute de fapt de proprietarii de terenuri și construcții din strada respectivă, inclusiv și a lui Mihail Mîrzenco, pe când formarea unei căi de comunicație (acces) cu lățimea de 8,20 m, ar fi una suficientă și legală și nu ar încălca dreptul de proprietate a altor proprietari înregistrați în Registrul bunurilor imobile.

Totuși, Primăria satului ***** și Consiliul sătesc ***** a înregistrat în Registrul bunurilor imobile calea de acces cu lățimea de 20 de m, în defavoarea intereselor și dreptului de proprietate a altor proprietari, inclusiv a lui Mihail Mîrzenco, care deține dreptul de proprietate a terenurilor cu nr. cadastral ***** și nr. cadastral ***** din str. *****, s. *****, r. *****.

A specificat că conform ordinului Agenției Relații Funciare și Cadastru nr. 25 din 25 februarie 2015 privind aprobarea devierii suprafeței terenului reieșind din suprafața acestuia există posibilitatea admiterii devierilor reieșind din suprafața terenurilor după posesiunea de fapt, dacă aceste devieri se încadrează în devierile maxime admisibile stabilite.

Prin urmare, Primăria satului ***** nu a examinat posibilitatea înlăturării devierilor constatate conform procedurii legale stabilite, însă au făcut presiuni împotriva reclamantului , ca fost primar și concurent politic al dnei Ursachi Angela, prin înaintarea unei acțiuni de încasarea a prejudiciului cauzat pentru folosirea neautorizată a terenului proprietate publică.

A menționat reclamantul că Primăria satului *****, reprezentată de primarul Ursachi Angela, are o atitudine discriminatorie față de acesta în raport cu alți locatari din satul *****, deoarece este singurul care a fost acționat în instanța de judecată pentru a achita careva sume, pentru folosirea drumului public.

Mai mult ca atât, în privința reclamantului, Primăria satului *****, reprezentată de primarul Ursachi Angela, a solicitat plăți pentru perioada anilor 2018 - 2023, în sumă de 107 893,32 de lei.

Astfel, a relatat reclamantul că este unicul din s. ***** de la care autoritatea publică locală solicită mijloace bănești pentru folosirea drumului de acces, în raport cu ceilalți proprietari de terenuri.

A concluzionat că argumentele expuse în decizia Consiliului pentru Egalitate din 20 noiembrie 2023, pe cauza nr. 167/23 sunt neîntemeiate deoarece, reclamantul nu invocă existența faptului discriminării pe motiv că a fost acționat în judecată doar el, ci pe circumstanța că autoritatea publică a solicitat încasarea plăților pentru folosirea căii de acces doar de la reclamant și nu de la toți locuitorii s. *****.

În drept a invocat prevederile art. 1, art. 8 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la asigurarea egalității nr. 121 din 25 mai 2012, art. 16 din Constituție, art. 14 CEDO.

Argumentele autorității publice pârâte.

Prin referința depusă la 31 ianuarie 2024, reprezentantul Consiliului pentru Egalitate a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată, din următoarele considerente.

În motivarea referinței s-a invocat că Consiliul pentru Egalitate (în continuare Consiliu) a examinat revendicările reclamantului și menționează că, în baza art. 225 alin. (2) din Codul administrativ, verificarea de către instanța de judecată a exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică (a) și-a exercitat dreptul discreționar; (b) a luat în considerare toate faptele relevante; (c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; (d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

În conformitate cu prevederile art. 16 alin. (1) Cod administrativ, dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală.

Aliniatul (2) al aceluiași articol stipulează că exercitarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare.

Raportând aceste prevederi la circumstanțele cauzei, Consiliul a solicitat instanței de contencios administrativ ca verificarea legalității actului administrativ contestat (decizia emisă pe cauza nr. 167/23) să se limiteze doar la aspectele sus indicate.

Astfel, a opinat că prin emiterea unei decizii de inadmisibilitate a plângerii, Consiliul și-a exercitat dreptul discreționar în limitele legale și conform scopului acordat prin lege.

A menționat că prin emiterea unei decizii de inadmisibilitate a plângerii, Consiliul și-a exercitat dreptul discreționar în limitele legale și conform scopului

acordat prin lege, astfel, prin decizia emisă pe cauza nr. 167/23, Consiliul a declarat plângerea reclamantului ca fiind inadmisibilă.

Cu alte cuvinte, procedura administrativă a fost desfășurată în corespundere cu legea, or, potrivit prevederilor art. 14^1 din Legea nr. 121/2012, Consiliul urmează să verifice admisibilitatea plângerilor.

Prin urmare, declararea unei plângeri inadmisibile se încadrează în exercitarea dreptului discreționar în limitele legale.

Referitor la motivele de fapt și de drept pe care reclamantul își întemeiază acțiunea, Consiliul a comunicat că la data de 18 august 2023, Consiliul a înregistrat plângerea privind pretinsa discriminare depusă de către avocatul Alexandru Havrun, în interesele lui Mihail Mîrzenco, fiind în acest sens inițiată procedura administrativă pe marginea plângerii, căreia i s-a atribuit numărul de cauză/ dosar - 167/23.

În plângerea depusă, reclamantul a susținut că este locuitor al s. *****, r. ***** și că deține în proprietate un teren.

A mai menționat, că prin decizia Consiliului sătesc ***** nr. 4/2 din 22 martie 2019 au fost delimitate și stabilite hotarele la trei bunuri imobile, inclusiv și la terenul cu nr. cadastral *****cu suprafața de 0,05251 ha, având calea de comunicație din str. *****, s. *****.

De asemenea, a notat că în conformitate cu decizia Consiliului sătesc ***** s-a stabilit că o cale de comunicație, ce s-ar forma cu lățimea de 20 de m, ar intersecta terenurile deținute de fapt de toți proprietarii de terenuri și construcții de pe strada respectivă, inclusiv și a petiționarului (reclamantului).

Totodată, a adus la cunoștință că Primăria satului *****, în persoana actualei primărițe, prin cererea de chemare în judecată înaintată în data de 12 august 2020, cu completările ulterioare, a solicitat încasarea doar de la petiționar (reclamant) a prejudiciului cauzat pentru folosirea terenului cu nr. cadastral *****.

Așadar, reprezentantul petiționarului (reclamantului) a invocat că primărița are o atitudine discriminatorie față de petiționar (reclamant) în raport cu alți locuitori din s. *****, r. *****, inclusiv proprietarii terenurilor din str. *****, deoarece este unicul cetățean din localitate, care a fost acționat în instanța de judecată pentru a achita careva sume, denumite prejudiciu pentru folosirea drumului public.

Examinarea prealabilă a celor invocate în plângere a condus Consiliul la concluzia că faptele deplânse au un obiect nefondat prin raportare la domeniul de aplicare al Legii nr. 121/2012 cu privire la asigurarea egalității.

Prin urmare, Consiliul a finalizat procedura administrativă inițiată la plângerea lui Mihail Mîrzenco (reclamantului) prin emiterea la data de 20 noiembrie 2023 a deciziei nr. 167/23, prin care a declarat plângerea în cauză inadmisibilă.

Consiliul de Egalitate a subliniat că procesul soluționării plângerilor este reglementat de prevederile Legii nr. 121/2012 cu privire la asigurarea egalității.

Astfel, a notat prevederile art. 14^1 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 121/2012 cu privire la asigurarea egalității, care indică că Consiliul urmează să declare inadmisibile plângerile care au un obiect nefondat prin raportare la domeniul de aplicare al Legii nr.121/2012.

Consiliul a opiniat că examinarea pe fond a plângerii, fără a verifica dacă aceasta întrunește condițiile de admisibilitate, ar constitui o încălcare a procedurii prevăzute de lege, astfel, pentru a putea trece la etapele procedurale de examinare și soluționare pe fond, inițial plângerea a trecut faza verificării admisibilității prin prisma dispozițiilor art. 13, 14 și art. 14^1 din Legea nr. 121/2012 cu privire la asigurarea egalității.

A mai explicat că sarcina de a institui prezumția existenței unui fapt de discriminare, potrivit pct. 56 din Regulamentul de activitate al Consiliului, aprobat prin Legea nr. 298/2012, revine petiționarului. Aceasta presupune că persoana care se consideră victimă a discriminării trebuie să descrie faptele și să prezinte probe, astfel încât să caracterizeze cumulativ fiecare element al formei de discriminare aplicabile situației sale particulare, or, în speță, reclamantul nu și-a exercitat sarcina probei sub aspectul instituirii prezumției existenței unui fapt de discriminare, astfel precum solicită cadrul legal.

Consiliul a conchis că, în primul rând, a verificat admisibilitatea plângerii și a constatat că aceasta nu corespunde cerințelor art. 14^1 din Legea nr. 121/2012 cu privire la asigurarea egalității, fapt ce nu a permis parcurgerea etapelor proceduralele ulterioare de examinare a plângerii pe fond.

Consiliul a negat pretenția reprezentantului reclamantului indicată în cererea de chemare în judecată, precum că autoritatea ar fi examinat superficial plângerea înaintată, deoarece în plângere nu ar fi fost invocat existența faptului de discriminare pe motiv că reclamantul a fost acționat în judecată, ci pe motiv că doar de la acesta s-a solicitat plata pentru folosirea drumului public. Or, solicitarea de la reclamant a mijloacelor bănești pentru folosirea drumului de acces public a fost pretinsă prin acționarea acestuia în instanța de judecată de către autoritatea publică locală, iar încasarea respectivelor sume constituie obiectul acțiunii depuse în fața judecății.

Altfel, Primăria satului *****, raionul ***** nu a pretins direct de la reclamant plata pentru folosirea neautorizată a terenului proprietate publică, ci prin intermediul înaintării către acesta a unei cereri de chemare în judecată.

Prin urmare, în speță, fapta de obligare la achitarea unei plăți la nivel local nu doar că este interconectată cu fapta de acționare a reclamantului în instanța de judecată în acest scop, ci acționarea în instanța de judecată a constituit însăși premisa din care a decurs solicitarea mijloacelor bănești pentru folosirea drumului

de acces public.

În concluzie, Consiliul a notat că a identificat corect și a dat o apreciere justă faptelor invocate în plângerea care a format obiectul cauzei nr. 167/23, iar argumentele eronate ale reprezentantului reclamantului la acest aspect au fost aduse cu intenția de a crea instanței o imagine confuză a situației reale.

Opinia terțului.

La 23 ianuarie 2024, terțul Primăria s. ***** a depus referință și a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiate din următoarele considerente.

A indicat că pe parcursul lunii mai a anului 2018, în cadrul lucrărilor de renovare a rețelelor de telecomunicații, către Primăria satului *****, s-a adresat de mai multe ori, în formă verbală, Mihail Mîrzenco cu solicitare de a fi supuse verificărilor corectitudinea amplasării pilonilor pentru rețelele de telecomunicații, deoarece sunt deplasați mult spre mijlocul drumului și pot genera nereguli la trafic.

La 22 mai 2018, prin scrisoarea nr. 122, i-a fost comunicat lui Mihail Mîrzenco despre rezultatele examinării solicitării, unde s-a constatat că gospodăriile cet. Mihail Mîrzenco, cu nr. cadastral *****, cu suprafața de 0,2351 ha și nr. cadastral *****, cu suprafața de 0,2124 ha, se extind pe teren public. Tot în conținutul scrisorii vizate, s-a propus măsuri de remediere pe cale amiabilă a cazului și anume: efectuarea dosarului tehnic al bunurilor deținute pentru confirmarea sau infirmarea constatărilor autorităţii publice locale, oferindu-i termen de 30 zile, până la data de 22 iunie 2018, iar în cazul inacțiunilor, și-au rezervat dreptul de inițiere a procedurii în raport cu construcțiile neautorizate.

A specificat că termenul de 30 zile stipulat supra, a fost extins din oficiu, dar necătînd la aceasta, Mihail Mîrzenco nu a reacționat.

Astfel, la data de 12 iulie 2018, prin decizia nr. 8/16 „Cu privire la examinarea cazurilor de extindere a unor gospodării private pe terenul proprietate publică a satului *****”, Consiliul local ***** a manifestat maximă toleranță față de cet. Mihail Mîrzenco și alte persoane cu situație similară, menținând în vigoare propunerea de a oferi termen de încă 30 de zile, pentru executarea dosarelor cadastrale a gospodăriilor deținute, care s-au extins pe teren public. Decizia respectivă a fost adusă la cunoștință lui Mihail Mîrzenco cu dovada avizului de recepționare.

Întrucât, în termen de circa 3 luni nu s-a înregistrat un răspuns la comunicările și propunerile Primăriei, s-a inițiat procedura conform legislației în vigoare.

Astfel, la data de 07 noiembrie 2018, concomitent cu apariția mai multor necesități, s-a solicitat ÎS „Institutul de Proiectări pentru Organizare Teritoriului”, în continuare IPOT, executarea dosarului tehnic de delimitare în mod selectiv cu stabilirea hotarelor terenului proprietate publică nr. cadastral *****și încă alte două terenuri.

În rezultatul lucrărilor respective, la data de 22 iulie 2019 a fost înregistrat dreptul de proprietate în Registrul bunurilor imobile, în baza deciziei nr. 4/2 din 22 martie 3019, adoptată de către Consiliul local *****.

A notat terțul că această lucrare a devenit necesară, pentru a demonstra cet. Mihail Mîrzenco, suprafața porțiunii de teren public, pe care respectivul a ocupat-o, o folosește contrar destinației, doar în scopuri personale, iar acest teren este o cale de acces publică, de uz public, destinată folosirii tuturor cetățenilor, atât pentru trafic pietonal, cât și transport public. Mai mult ca atât, cet. Mîrzenco Mihail nu achită plată pentru că folosește acest teren în scopuri doar personale și nici nu achită impozitul funciar.

Faptul ocupării nelegitime și îngrădirii porțiunii de teren public, a fost demonstrat prin hotărâre judecătorească definitivă și executată, în cadrul unui proces contravențional la data de 01 aprilie 2021.

La 12 august 2020, Primăria satului ***** s-a adresat în instanța de judecată cu o cerere privind încasarea plății anuale, în calitate de prejudiciu, pentru îngrădirea și folosirea neautorizată, în scopuri personale, a terenului public, contrar destinației acestuia.

La 10 mai 2022, reclamantul Mihail Mîrzenco, prin intermediul avocatului Alexandru Havrun, a intentat acțiune către Consiliul sătesc *****, Primăria satului *****, r-nul *****, persoană terță, Întreprinderea de Stat „Institutul de Proiectare pentru Organizarea Teritoriului”, cu privire la anularea parțială a deciziei Consiliului sătesc *****, r-nul ***** nr. 4/2 din 22 martie 2019 „Cu privire la delimitarea terenurilor proprietate publică a unității administrativ teritoriale *****, atribuirea domeniului, aprobarea planurilor geometrice și procesului-verbal”.

Prin hotărîrea din 04 octombrie 2023 a Judecătoriei Orhei, sediul Central s-a respins acțiunea înaintată de către reclamantul Mîrzenco Mihail.

La 09 august 2023, Mihail Mîrzenco a înaintat o cerere către Consiliul de Egalitate, solicitând emiterea unei decizii prin care să fie constatată existența faptului de discriminare în privința subsemnatului în raport cu alți locuitori ai satului *****, raionul *****.

A menționat terțul că la data de 12 august 2020, Primăria satului ***** s-a adresat cu o cerere privind încasarea plății anuale, în calitate de prejudiciu, pentru îngrădirea și folosirea neautorizată, în scopuri personale, a terenului public, contrar destinației acestuia, cauză în care la situația din 23 ianuarie 2024, nu exista pronunțată o hotărâre.

A atras atenția că, Primăria satului ***** a invocat în calitate de subiect al cauzei, doar str. *****, care, potrivit planului geometric al terenului nr. cadastral *****se mărginește cu terenul nr. cadastral *****, pe axa 1-17, care s-a extins în stradă cu o suprafață de 0,017 ha și cu terenul nr. cadastral *****, pe axa 2-3, care s-a extins în stradă cu o suprafață de 0,0674 ha. Suprafețele de teren, la care fac

referire sunt stabilite de către instituții autorizate pentru executarea lucrărilor cadastrale.

Respectiv, pentru suprafețele de 0,017 ha a terenului nr. cadastral ***** pe axa 1-17, care s-a extins în stradă și 0,0674 ha a terenului nr. cadastral ***** pe axa 2-3, Primăria a calculat și a solicitat, prin intermediul instanței de judecată, plată anuală. Porțiunea de teren pentru care Primăria satului ***** solicită plată, de iurie, constituie cale de acces, însă de facto, această porțiune este folosită în calitate de teren pentru construcție din intravilanul localității, pe care Mihail Mîrzenco și-a amplasat gardul și construcție capitală - garaj, neînregistrată. Din acest considerent, Primăria satului *****, când a calculat plata, s-a condus și a aplicat cadrul normativ ce reglementează domeniul respectiv.

Primăria satului ***** a acordat o perioadă de timp, destul de mare, de la 22 mai 2018 până la 12 august 2020, mai mult de 2 ani, pentru ca Mihail Mîrzenco să execute careva acțiuni pentru legiferarea porțiunii de teren public, pe care a îngrădit-o, să execute careva lucrări cadastrale, care să demonstreze contrariul.

Astfel, Mihail Mîrzenco a indus în eroare Consiliul pentru Egalitate, declarând că Primăria satului ***** solicită plată pentru folosirea drumului public, or, după cum am descris, Primăria satului ***** solicită plată pentru folosirea de către Mihail Mîrzenco, a porțiunii de drum public, pe care respectivul a ocupat-o, a îngrădit-o, o folosește contrar destinației, doar în scopuri personale, iar acest teren este o cale de acces publică, de uz public, destinată folosirii tuturor cetățenilor, atât pentru trafic pietonal, cât și transport public.

Acuzațiile aduse de către Mihail Mîrzenco, Primăriei ***** cu referire la întreprinderea unor acțiuni discriminatorii, nu pot fi reținute, deoarece acestea nu sunt probate și nici justificate. Primăria satului ***** nu a întreprins nimic, în raport direct cu Mihail Mîrzenco, doar s-a adresat în instanța de judecată pentru a justifica constatările și acțiunile.

A specificat că Mihail Mîrzenco deține terenul cu nr. cadastral *****, cu suprafața de 0,2124 ha, conform titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren, care a fost perfectat în baza documentului privind atribuirea terenului în proprietate, care, de fapt, nu trebuia să depășească norma prevăzută de 0,12 ha.

Documentul privind atribuirea terenului în proprietate lui Mihail Mîrzenco este dispoziția nr. 21A din 18 septembrie 1992, emisă de către primarul Andrei Donica, din conținutul căreia se deduce repartizarea a 0,12 ha de pământ pentru construcția caselor de locuit lui Mihail Mîrzenco, un alt document care ar confirma creșterea (aproape dublu) a acestei suprafețe până la 0,2124 ha nu se regăsește.

Totodată, executorul lucrărilor cadastrale de delimitare a terenului cu nr. cadastral *****, cu suprafața de 0,5251 ha, mod de folosință - cale de comunicație – str. *****, ÎS „Institutul de Proiectări pentru Organizare Teritoriului”, care este o instituție de stat, abilitată în domeniul respectiv și care a avut la baza lucrărilor

harta topografică și schemele urbanistice efectuate în rezultatul delimitării masive din anul 2004, a subliniat, că nu a constatat devieri. Hotarele terenului și planul geometric a fost stabilit pe marginea hotarelor deja înregistrate a lui Mihail Mîrzenco, prin urmare, nu poate exista o încălcare a dreptului acestuia.

În ședința de judecată avocatul Alexandru Havrun și reclamantul Mihail Mîrzenco au susținut acțiunea în sensul formulat și au pledat pentru admiterea acesteia.

În ședința de judecată reprezentantul Consiliului pentru Egalitate nu s-a prezentat, însă prin cerere a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa.

În ședința de judecată, terțul Primăria satului *****, primar Angela Ursachi, nu s-a prezentat, însă prin cerere a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa.

Aprecierea instanței.

Audiind participanții la proces, studiind înscrisurile anexate la actele cauzei, instanța de judecată apreciază cererea de chemare în judecată admisibilă însă neîntemeiată din următoarele considerente.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contenciosul administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17; f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii

de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ: I. prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului ; II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ; III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ IV. respectarea procedurii prealabile V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Din actele cauzei se constată că la 09 august 2023, Mihail Mîrzenco a depus o plângere la Consiliul pentru Egalitate, solicitând emiterea unei decizii prin care să fie constatată existența faptului de discriminare în privința lui în raport cu alți locuitori ai satului *****, raionul *****.

La 20 noiembrie 2023, Consiliul pentru Egalitate a emis deciziei nr. 167/23, prin care plângerea lui Mihail Mîrzenco a fost declarată ca inadmisibilă.

În dezacord cu decizia Consiliului pentru Egalitate nr. 167/23 din 20 noiembrie 2023, Mihail Mîrzenco, la data de 20 decembrie 2023 s-a adresat cu prezenta acțiune în instanța de judecată.

Reieșind din conținutul revendicărilor formulate, coroborate cu prevederile art. art. 206 și art. 224 Cod administrativ, instanța de judecată va concluziona că reclamantul a formulat o acțiune în contestare.

Competența pentru examinarea prezentei acțiuni, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), cererea de chemare în judecată fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

În sensul art. 11 alin. (1) Cod administrativ, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat, b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Decizia Consiliului pentru Egalitate nr. 167/23 din 20 noiembrie 2023, în sensul art. 10 și art. 11 Cod administrativ, este act administrativ individual, emanând de la o autoritate publică, reprezentând o măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual ce vizează raporturile de drept public și are caracter defavorabil reclamantului.

Conform art. 208 alin. (1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Articolul 163 lit. c) din Codul administrativ statuează că, procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.

Conform pct. 65 al Regulamentului de activitate al Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, aprobat prin Legea nr. 298 din 21 decembrie 2012 (în vigoare la momentul depunerii acțiunii), decizia Consiliului este un act oficial și produce efecte juridice de la data comunicării ei părților. Decizia poate fi contestată direct în instanța de judecată de persoana care se consideră vătămată în drepturi, în modul și în termenul prevăzut de Codul administrativ, fără respectarea procedurii prealabile.

În ceea ce privește procedura prealabilă, instanța de judecată subliniază că acest tip de litigii este exceptat de la obligația de a fi tranșat prejudiciar, reieșind din pct. 65 din Regulamentul de activitate al Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității. Astfel, regula stabilită de legiuitor prevede că procedura prealabilă se aplică doar în cazul în care este explicit prevăzută în norme legislative speciale derogatorii, respectând totodată excepțiile menționate în art. 163 din Codul administrativ.

Prevederile art. 209 alin. (1) Cod administrativ, statuează că acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin.(1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Așa cum a fost menționat supra, la 20 noiembrie 2023, Consiliul pentru Egalitate a emis decizia nr. 167/23, aceasta fiind recepționată de reclamant la 01 decembrie 2023 (f.d.39 dosar administrativ), iar cererea de chemare în judecată a fost înregistrată la 20 decembrie 2023.

Având în vedere aceste circumstanțe în raport cu normele legale citate, instanța de judecată concluzionează că termenul pentru depunerea acțiunii a fost respectat.

În consecință, instanța de judecată va concluziona că acțiunea este depusă cu respectarea competenței materiale și jurisdicționale, în termenul prevăzut de lege, fiind contestat un act administrativ individual emis de autoritatea publică competentă, care produce efecte juridice în exterior și are caracter defavorabil reclamantului. Astfel, acțiunea este admisibilă.

Totodată, instanța de judecată va concluziona în privința netemeiniciei acțiunii.

Așadar, materialelor cauzei atestă că la 09 august 2023, Mihail Mîrzenco a depus o plângere la Consiliul pentru Egalitate, plângerea fiind înregistrată la 18 august 2023, cu număr de intrare 1256, prin care a solicitat emiterea unei decizii prin care să fie constatată existența faptului de discriminare în privința sa în raport cu alți locuitori ai satului *****, raionul *****, comisă de către Primăria satului *****, reprezentată de primarul Ursachi Angela cu privire la faptul folosirii de către Mihail Mîrzenco a terenului proprietate publică cu nr. cadastral *****, suprafața de 0,5251 ha, destinația - terenuri din intravilanul localităților, mod de folosință, cale de comunicație, s. *****, str. *****, în temeiul art. 8 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la asigurarea egalității nr. 121 din 25 mai 2012 (f.d. 27-29, dosar administrativ).

În acest sens, a fost inițiată procedura administrativă pe marginea plângerii, căreia i s-a atribuit numărul de dosar (cauză) 167/23, iar la 14 noiembrie 2023 Consiliul pentru Egalitate a informat reclamantul că, în temeiul art. 15 alin. (1) din Legea cu privire la asigurarea egalității nr. 121/2012, termenul de examinare a plângerii depusă la 18 august 2023 a fost prelungit cu 60 de zile (f.d. 37, dosar administrativ).

La 20 noiembrie 2023, Consiliul pentru Egalitate a emis decizia nr. 167/23 prin care a constatat că plângerea este inadmisibilă.

În vederea exercitării atribuției de verificare a legalității actului administrativ contestat, instanța de judecată, în temeiul principiului cercetării stării de fapt din oficiu, urmează să supună verificării aspectele legalității formale și materiale ale actului administrativ individual defavorabil.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (1) al Legii cu privire la asigurarea egalității nr. 121 din 25 mai 2012, scopul prezentei legi este prevenirea și combaterea discriminării, precum și asigurarea egalității tuturor persoanelor aflate pe teritoriul Republicii Moldova în sferele politică, economică, socială, culturală și alte sfere ale vieții, fără deosebire de rasă, culoare, naționalitate, origine etnică, limbă, religie sau convingeri, sex, vârstă, dizabilitate, opinie, apartenență politică sau orice alt criteriu similar.

Potrivit art. 2 al aceleași legi, în sensul prezentei legi, termenii de mai jos au următoarele semnificații: discriminare – orice deosebire, excludere, restricție ori preferință în drepturi și libertăți, interese legitime și beneficii ale persoanei sau ale unui grup de persoane, precum și susținerea comportamentului discriminatoriu bazat pe criteriile protejate, reale sau presupuse, în afară de cazul în care acestea se justifică în mod obiectiv și rezonabil, printr-un scop legitim și dacă mijloacele de atingere a acelui scop sunt proporționale, adecvate și necesare; discriminare directă – tratare a unei persoane în baza oricăruia dintre criteriile protejate, reale sau

presupuse, în manieră mai puțin favorabilă decât tratarea altei persoane într-o situație comparabilă, în afară de cazul în care aceasta se justifică în mod obiectiv și rezonabil, printr-un scop legitim și dacă mijloacele de atingere a acelui scop sunt proporționale, adecvate și necesare; discriminare indirectă – orice prevedere, acțiune, criteriu sau practică aparent neutră care are drept efect dezavantajarea unei persoane față de o altă persoană în baza criteriilor protejate, în afară de cazul în care acea prevedere, acțiune, criteriu sau practică se justifică în mod obiectiv și rezonabil, printr-un scop legitim și dacă mijloacele de atingere a acelui scop sunt proporționale, adecvate și necesare; hărțuire – orice comportament nedorit care conduce la crearea unui mediu intimidant, ostil, degradant, umilitor sau ofensator, având drept scop sau efect lezarea demnității unei persoane pe baza criteriilor protejate, reale sau presupuse; acomodare rezonabilă - orice modificare sau adaptare necesară și adecvata, într-un caz particular, care nu impune o sarcină disproporționată sau nejustificată atunci când este nevoie pentru a asigura unei persoane exercitarea drepturilor și libertăților fundamentale în condiții de egalitate cu ceilalți.

Conform art. 3 al Legii menționate supra, subiecți în domeniul discriminării sunt persoanele fizice și juridice din domeniul public și privat.

Potrivit art. 10 lit. a) al Legii cu privire la asigurarea egalității nr. 121 din 25 mai 2012, subiecții cu atribuții în domeniul prevenirii și combaterii discriminării și asigurării egalității sunt Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității.

În conformitate cu prevederile art. 12 alin. (1) lit. i) din Legea cu privire la asigurarea egalității nr. 121 din 25 mai 2012, Consiliul are atribuții să examineze plângerile privind discriminarea.

În acord cu art. 13 alin. (1) - (3) din Legea cu privire la asigurarea egalității nr. 121 din 25 mai 2012, procedura de constatare a existenței sau inexistenței faptei de discriminare se inițiază de membrii Consiliului din oficiu sau la cererea victimei, inclusiv la cererea sindicatelor, asociațiilor obștești, precum și a altor persoane care au un interes legitim în combaterea discriminării și care reprezintă o persoană, un grup de persoane sau o comunitate împotriva căreia se presupune că a fost comisă fapta discriminatorie. Plângerea depusă la Consiliu trebuie să conțină o descriere a încălcării dreptului persoanei, date privind momentul în care a avut loc această încălcare, faptele și eventualele dovezi care permit stabilirea prezumției existenței unei fapte de discriminare, numele și adresa persoanei care o depune, precum și datele care permit identificarea persoanei despre care se presupune că a comis fapta discriminatorie. Plângerea poate fi depusă la Consiliu în termen de un an de la data săvârșirii faptei discriminatorii sau de la data la care s-a aflat sau trebuia să se cunoască despre săvârșirea ei. În cazul unei fapte de discriminare continuă sau prelungită, termenul curge de la data săvârșirii ultimei acțiuni sau

inacțiuni.

Conform art. 14[1] din aceiași lege, Consiliul declară plângerea inadmisibilă dacă aceasta:

a) nu conține fapte care permit stabilirea prezumției existenței unui fapt de discriminare;

b) este depusă cu încălcarea termenului de prescripție;

c) nu este de competența Consiliului;

d) are un obiect nefondat prin raportare la domeniul de aplicare a prezentei legi.

În acest sens, potrivit pct. 56 din Regulamentul de activitate al Consiliului pentru egalitate, petiționarul sau, după caz, persoana interesată trebuie să prezinte fapte şi eventuale probe care permit stabilirea prezumției existenței unei fapte de discriminare, iar reclamatului îi revine sarcina de a proba că faptele nu constituie discriminare.

Instanța de judecată, raportând normele de drept citate la circumstanțele reflectate supra reține că procedura administrativă desfășurată de Consiliul pentru egalitate a fost desfășurată conform normelor de procedură reglementate de legea specială, în termenii stabiliți și conform competențelor care revin autorității publice pârâte.

În acest context, instanța de judecată notează că reclamantul Mihail Mîrzenco a invocat în plângerea sa existența faptului de discriminare și anume că doar de la el, Primăria satului *****, r. ***** a solicitat plata pentru folosirea drumului de acces public.

Or, solicitarea de la Mihail Mîrzenco a mijloacelor bănești pentru folosirea drumului de acces public a fost pretinsă prin acționarea acestuia în instanța de judecată de către Primăria satului *****, r. *****. Încasarea respectivelor sume constituie obiectul acțiunii depuse în fața judecății (f.d. 9-22 dosar administrativ). Primăria satului *****, r. ***** nu a pretins direct de la reclamant plata pentru folosirea neautorizată a terenului proprietate publică, ci prin intermediul înaintării către acesta a unei cereri de chemare în judecată pentru a justifica constatările și acțiunile reclamantului.

Astfel, instanța de judecată reține că autoritatea publică întemeiat a constatat că faptele invocate nu instituie prezumția de discriminare, iar nemulțumirea reclamantului și faptele expuse, nu se încadrează în noțiunea de discriminare.

Instanța constată că, Consiliul pentru Egalitate și-a exercitat dreptul discreționar de a declara inadmisibilă plângerea formulată de Mihail Mîrzenco, în temeiul art. 14[1] alin. (1) lit. d) din Legea nr. 121/2012 privind asigurarea egalității, or, prevederile legale enunțate conferă Consiliului competența de a respinge plângerile care nu conțin informația prevăzută la art. 13 alin. (2) din Legea nr. 121/2012 privind asigurarea egalității.

Având în vedere că reclamantul nu a furnizat elemente care să justifice prezumția discriminării, instanța apreciază că declararea inadmisibilității plângerii de către Consiliului pentru egalitate este legală și temeinică.

Conform art. 16 alin. (1) Cod administrativ, dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală.

În conformitate cu art. 225 alin. (1)-(2) Cod administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

În contextul celor relatate, instanţa subliniază că pentru a fi anulat un act administrativ, reclamantul exercitând dreptul său la acţiune, urmează nu doar la general să-şi expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-şi întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii: 1) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, să indice expres care anume norme legale, în viziunea lui, au fost încălcate; 2) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia; 3) în cazul în care invocă că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite, urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

Instanţa de judecată reţine că nici unul din temeiurile invocate de reclamant întru anularea actului administrativ individual defavorabil nu atinge nivelul minim pentru a putea fi reținut ca temei de ilegalitate sau de nulitate a actelor administrative individuale defavorabile, or, actul contestat a fost emise conform legii, de către organul competent, conform procedurii stabilite, este legal și întemeiat.

Drept urmare, argumentele invocate în cererea de chemare în judecată nu-și găsesc confirmare, sunt formale și nu pot pune la îndoială legalitatea deciziei Consiliului pentru egalitate nr. 167/23 din 20 noiembrie 2023. În acest context instanța constată că decizia Consiliului a fost adoptată conform legii, or, încălcări de competență și de procedură la emiterea actului administrativ nu au fost admise.

Subsecvent, instanța consideră necesar de a respinge și cerința reclamantului privind remiterea plângerii la reexaminare, or, fiind constată legalitatea actului administrativ contestat prin care petiția depusă de reclamant a fost respinsă ca inadmisibilă, temei pentru obligarea pârâtului la examinarea plângerii instanța nu

are.

În conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. f) Cod administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)-e).

Reieșind din circumstanțele de fapt constatate coroborate cu normele de drept relevante speței, instanța de judecată respinge ca nefondată acțiunea în contencios administrativ înaintată de Mihail Mîrzenco împotriva Consiliului pentru Egalitate, terț Primăria satului *****, r. ***** cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil.

În conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. f), 232 din Codul administrativ, art. 238-241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se respinge acțiunea de contencios administrativ înaintată de Mihail Mîrzenco împotriva Consiliului pentru Egalitate, terț Primăria ***** cu privire la anularea deciziei Consiliului pentru Egalitate din 20 noiembrie 2023 pe cauza 167/23, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Președintele ședinței,
judecător Rodica Nicula